

Súd: Okresný súd Banská Bystrica  
Spisová značka: 1Er/1375/2009  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6109216876  
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Reištetter  
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6109216876.2

## Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní vo veci oprávneného Linde Gas s. r. o., so sídlom Tuhovská 3, 831 06 Bratislava, IČO: 31 373 861, zast. AK Záhorská, s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Tuhovská 3, 831 06 Bratislava, IČO: 47253355, proti povinnému X. M., S.. XX. XX. XXXX, M. J. XXXX/X, XXX XX M. M., občan SR, na vymożenie pohľadávky vo výške 688,25 Eur spolu s trovami exekúcie, o postúpenom návrhu oprávneného na zastavenie exekúcie, takto

### rozhodol:

I. Súd exekúciu z dôvodu podľa § 57 ods. 1 písm. c) Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 **zastavuje**.

II. Žiadny z účastníkov exekučného konania neplatí trovy exekúcie.

### odôvodnenie:

1) Dňa 03. 09. 2009 bolo Okresným súdom Banská Bystrica na základe návrhu na vykonanie exekúcie od oprávneného Linde Gas s. r. o., so sídlom Tuhovská 3, 831 06 Bratislava, IČO: 31 373 861 (ďalej len „oprávnený“) a podanej žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo strany súdneho exekútora JUDr. Petrovi Matejovie, so sídlom exekútorského úradu Moyzesova 669/15, 03101 Liptovský Mikuláš (ďalej len „exekútor“), udelené poverenie exekútorovi na vykonanie exekúcie voči povinnému X. M., S.. XX. XX. XXXX, M. J. XXXX/X, XXX XX M. M., občan SR (ďalej len „povinný“), vo veci vymożenia pohľadávky vo výške 688,25 Eur, ktorá bola priznaná na základe Platobného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica, č. k. 1Rob/833/2008, zo dňa 12.11.2008, vykonateľným dňa 29. 01. 2009 (ďalej len „exekučný titul“).

2) Dňa 27. 12. 2016 bol na tunajší súd doručený prostredníctvom exekútora návrh oprávneného na zastavenie exekúcie, doručený na sídlo exekútora dňa 19.12.2016, v ktorom oprávnený uviedol, že s poukazom na skutočnosť, že povinný nie je vlastníkom žiadneho hnutel'ného a ani nehnuteľného majetku navrhuje, aby súd zastavil exekúciu z dôvodu podľa § 57 ods. 1 písm. c), písm. h) Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017. Exekútor vo svojom sprievodnom liste pri postupovaní návrhu oprávneného navrhol súdu rozhodnúť o trovách exekúcie vo výške 49,70 Eur, ktoré pozostávali z odmeny za výkon exekučnej činnosti v sume 33,19 Eur, poštovného v sume 8,30 Eur a DPH v sume 1,66 Eur, na ktorých úhradu navrhol zaviazat' oprávneného. Súčasťou podaní bol aj na vec sa vzťahujúci exekučný spis exekútora sp. zn. EX 1963/2009 (ďalej len „exekučný spis“).

3) Podľa § 57 ods. 1 písm. c) Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 exekúciu súd zastaví, ak zastavenie exekúcie navrhol ten, kto navrhol jej vykonanie.

4) Podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 exekúciu súd zastaví, ak majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie

5) Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017 exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

6) Podľa § 57 ods. 4 Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017 Exekútor je povinný predložiť vec súdu bezodkladne po tom, ako nadobudne pochybnosti alebo zistí, že sú dôvody na zastavenie exekúcie alebo čiastočné zastavenie exekúcie.

7) Súd pre ustálenie dôvodu pre zastavenie exekúcie zoberal na zreteľ viaceré skutočnosti. Oprávnený ako účastník exekučného konania ako prvý inicioval zastavenie exekúcie, keď doručil svoj návrh na sídlo exekútora z dôvodu zistenej nemajetnosti povinného. Súd následne preskúmal exekučný spis exekútora, kedy zistil, že podľa vykonaných úkonov exekučnej činnosti najskôr v roku 2009 bolo zistené, že povinný nie je vlastníkom žiadneho motorového vozidla a nepreberá zásielky exekútora. Podľa úkonov exekútora v roku 2011 súd zistil, že povinný nie je vlastníkom žiadnej nehnuteľnosti. Podľa úkonov z roku 2016 bolo zistené, že povinný nie je zamestnaný a nie je majiteľom žiadneho bankového účtu. Súd zistil, že oprávnený vo svojom podaní doručenom exekútorovi dňa 02.12.2016 konštatoval, že do uvedeného dňa mu neboli poukázané žiadne plnenie z výkonu exekučnej činnosti.

8) Na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru, že exekúciu zastaví z dôvodu, že zastavenie exekúcie navrhol sám oprávnený (§ 57 ods. 1 písm. c) Exekučného poriadku), ktorý podľa znenia svojho návrhu a podľa zistených majetkových okolností nemal záujem na ďalšom pokračovaní exekúcie. Súd preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti I tohto uznesenia.

9) Podľa § 200 ods. 5 Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017 ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

10) Podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017 ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie.

11) Podľa § 243j Exekučného poriadku v exekučnom konaní začatom pred 1. aprílom 2017, ak sa exekúcia zastavila, môže súd rozhodnúť, že exekútor nemá nárok na náhradu trov exekúcie, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, a to najmä ak exekútor pri výkone exekúcie nepostupoval v súlade so zákonom alebo ak nepredložil súdu vec na zastavenie podľa § 57 ods. 4 v znení účinnom do 31. marca 2017.

12) Kritérium procesného zavinenia treba posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalobca v konaní požadoval, resp. akého výsledku sa domáhal, a skutočnosťou, pre ktorú bolo konanie zastavené. To znamená, že použitý termín „zavinenie“ nemožno interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorom príčinou je správanie účastníka konania (napr. aj prejav vôle spočívajúci v návrhu na zastavenie exekúcie). V prípade, že takého správanie oprávneného viedlo k zastaveniu exekúcie, (resp. aj v ostatných prípadoch, kedy nebolo príčinou zastavenia exekúcie správanie oprávneného), na záver o zavinení oprávneného treba ešte zistiť, či oprávnený pri náležitej opatrnosti mohol predvídať dôvod zastavenia exekúcie.  
(II. ÚS 129/2018)

13) S poukazom na rozhodovaciu činnosť ústavného súdu súd nepovažoval konanie oprávneného za príčinný následok zastavenia exekúcie, keďže oprávnený navrhol zastavenie exekúcie z dôvodu, že po 7 rokoch od začatia exekučného konania mu neboli poukázané žiadne vymožené čiastky pohľadávky zo strany exekútora. Navyše súd konštatuje, že exekútor si mal splniť povinnosť podľa citovaného ustanovenia § 57 ods. 4 Exekučného poriadku a v prípade zistenia, že majetok povinného nebude postačovať ani na úhradu trov exekúcie (§ 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku), mal predložiť vec súdu na zastavenie exekúcie.

14) Uvedeným postupom exekútora boli naplnené materiálne podmienky citovaného ustanovenia § 243j Exekučného poriadku na to, aby súd z popísaných dôvodov trovy exekúcie nepriznal. V konkrétnostiach, kedy súd nemusí za každých okolností priznať exekútorovi nárok na náhradu trov exekúcie, odkazuje na rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky, napr. II. ÚS 272/2008, príp. II. ÚS 619/2016.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e j e prípustné.  
(§ 355 ods. 2 CSP; § 9a ods. 1 EP účinný do 31.03.2017)

V Banskej Bystrici, 22. 04. 2020